

lozsvárott történt, hogy egy ácslegénynek 1887. máj. 1-én, a »Mikádó« c. operett előadásán felhangzott sok taps nem tett és ezért — füttyentett, hogy ezzel a tapsolókat elhallgattassa. A Nemzeti Színházban is elhangzott már a tüntető fütty. 1840. dec. 6-án a »Borgia Lucretia« előadásán Bognár Ignác hamisan énekelt, e miatt sokan zúgolódtak. Schódelné azonban pártját fogta kollegájának és a közönség kegyeibe ajánlotta, sértő módon, mire pisszegni kezdtek. Erre Schódelné így szólt öklét fenyegetve: »Kígyók közt énekelni nem lehet!... Erre éles füttyentések válaszoltak. Két év múlva újra füttyentenek a Nemzetiben. 1842. febr. 19-én a »Baléj« c. opera került színre Carl Henriette porosz udvari énekesnő vendégfelléptével. A német szó tüntetésre adott alkalmat. 1846. okt. 28-án ugyancsak a Nemzeti Színházban kifütyölték a rossz közzenét. 1863. febr. havában a pesti német színházban a »Pénz lovagjai« c. darabot füttyölték ki. 1874. jan. 13. ismét füttyöltek a Nemzeti Színházban, »Faust« opera előadásán, midőn Szigethy Ede operanékes lépett föl, de a várakozásnak nem felelt meg; erre az erkélyen három úr elkezdett élesen füttyölni. (gr. Esterházy Miklós, báró Baldácsy és gr. Bissingen voltak az illetők.) A rendőrség csak az utóbbit büntette meg 50 frtra, a két előbbi — elutazott a fővárosból. Érdekes, hogy a rendőri büntetést megfellebbezte a gróf és a belügyminiszter feloldotta a rendőrség végzését azzal indokolva, hogy: »a füttyentés csak a nemtetszésnek egyik nyilvánulási módja, ettől pedig a közönséget eltiltani nem lehet.« (Délfranciaország Cette városában 1885. nov. havában egy Vinay nevű színésznő beteg lévén, szerepét nem játszhatta rendesen. Erre több suhanc kifütyölte őt. A színésznő az esetet annyira szívére vette, hogy jelenete közben a színpadon összerogyott és meghalt. Kopenhágában 1891. febr. havában Ibsen »Hedda Gabler« c. drámáját — kifütyölte a közönség.)

Füzesgyarmat község (Békés vm.). 1886. aug. 7-én a városban Grimm Gyula társulata működött. Az 1928—30. évben Deák Lőrinc színikazgató színikerületéhez tartozik.

Füzesi Sándor, (bérei), színész, sz. 1868-ban, Széplakon (Bihar vm.). Színpadra lépett 1886-ban, Nagy Vincénél.

Füzes Anna, színésznő, sz. 1892. nov. 28-án, Budapesten. Színipályára lépett 1911. szept. havában. 1920-ban Sebestyén Gézához szerződött, azután a Renaissance Színházhoz, majd a Vig- és 1928-ban a Nemzeti Színház tagja lett. Szerepei: Anny (Életre-halálra), Helén (Az árnyék), Paulette (Második nászéjszaka), Kerner Ilona (Taifun), Mina (A zsvány), Dufresnené (Zaza), Veronika (Nem élhetek muzikaszó nélkül) stb. — Első férje Virányi Sándor volt. (L. o.). 1928. nől ment Orth György nagynevű sportférjéhez.

Füzes Lenke, színésznő (családi néven Ftacsik), sz. 1882. márc. 22-én, Budapesten, megh. 1919. dec. 19-én, Budapesten. Színipályára lépett 1905. szept. 1-én.

Füzeséri Gyula, színész, sz. 1859. febr. 22-én, Berzéken (Zemplénm.). Színpadra lépett 1877. jan. 18-án, Krecsányi Ignácnál.

Füzeséry plébános-prépost Sepsiben, nagy pártfogója volt a hazai színészetnek. Midőn préposttá lett Kassán, tiszteletére Pály Elek díszelőadást rendezett.

Füzeséry Bertalan, (tövisi és füzeséri) ügyvéd, sz. 1832-ben, Füzesérben (Zemplén vm.). A gimnáziumot Kassán, a jogot ugyanott, Pesten és Bécsben végezte. 3 színdarabot írt. Ezek: »Johanna, a nápolyi királynő«. Tört. dráma 5 felv. 1884. Kassa. »Erzsébet, a magyar birodalom kormányzója«. Tört. dráma 5 felv. u. o. 1885. »A nagy francia forradalom«. Tört. trag. 5 felv. u. o. 1886.

Füzesi Szidi, színésznő, sz. 1870. dec. 8-án, Fülöpszálláson. Színipályára lépett 1888-ban, Hatvani Károlynál. 1914. jan. 1-én nyugalomba ment.

Füzy István, színész, sz. 1886. júl. 16-án, Eperjesen. Színpadra lépett 1905. ápr. havában. 1910-ben kivándorolt Amerikába. 1908-ban hangulatos verses könyve jelent meg s egyik-másik költeményére zenét is szerzett.